

PAU VADELL I VALLBONA
URALITA

LaBreu
Edicions

Primera edició: setembre, 2024

©: Pau Vadell i Valbona, 2024

Edita: LaBreu Edicions
labreuedicions@gmail.com
labreuedicions.com

Grafisme coberta: Bernat Reher
Disseny col·lecció: Marc Romera & Ester Andorrà
ISBN: 978-84-128291-4-3
Dipòsit Legal: B-13818-2024
Impressió: DC Plus Serveis Editorials, scp

L'editor autoritza la reproducció d'aquest llibre, totalment o parcial, per qualsevol mitjà, actual o futur, sempre que sigui per a ús personal i no amb finalitats comercials.

*A tots els souvenirs que alimenten de colors els turistes.
I als aborígens que només somiam en comptes de viure.*

ECO-LÍFTING ILLENC

Voldràs llegir des de la talaia del teu cel més just
l'agonia del present. La fanfàrria amb què
els monstres sifonen i seguen de soca-rel
qualsevol bri de xeixa
o d'ésser mínimament vertebrat.

Cremarà als teus peus un món esburbat,
clapat per la cobdícia i per l'enaltiment
de les tribus del nord.

Un cànon de sol i súplica acollirà la vida
per encabir la més profunda desventura
de la paraula i del cor dels que tenen memòria.

1

LA BECADA DELS JUSTOS

Un crim m'ha penetrat, com un rastre de dois.

JAUME VIDAL ALCOVER

(UN DIA DESPRÉS DEL COL·LAPSE DE L'AIGUA)

Una corrua de llengües i de bestioles de pèl
travessen llargues extensions de camp.
Cerquen la gota en la xafogor homicida.

Culpa dels vulgars, jacent, es troben
la serp i la història
que determinen la blancor del nostre saïm
el dia que ens obriran en canal.

Suplicarem la saliva matinera
amb regust d'all novell.

(EL DIA QUE DESTRUÏREN EL SAFAREIG DE CASA
PER FER-HI UNA ROTONDA)

S'assecaren i moriren els cabots del safareig
després que l'excavadora llepàs amb l'urpa
el meu petit oceà. Un mar de fresca a l'estiu
on es perpetuava la tendror de les galtes
d'un joveçà nascut just abans del desastre de Txernòbil,
i que ens esquità a tots amb radiació.
S'acabaren aquell dia les paràboles
i vaig perdre l'última dent de llet
abans que em sortís a la boca.

La innocència emprengué amunt,
com el diable i una dansa eterna
em va créixer. Entre tots els forats
que de la terra hem llavorat
no ens hem premut amb prou força el coll
per escanyar-nos.

Udolen ara també els perduts
que de matinada fan la rotonda dreta
i s'estavellen a la paret seca i a la figuera
que s'aconseguí aferrar a les profunditats
i bada figa quan pot.